

се има предвидъ, че чл. 5 отъ Закона предвижда само единъ главенъ воевода, избранъ отъ воеводите и офицерите и утвърденъ отъ върховния войвода ген. Черняевъ.

Данни, които ще улеснятъ установяването на датата, сѫ, че писмата сѫ писани отъ едно лице, на разни листове, като писмото до Хитова е на листъ, въ горния лѣвъ край на който, въ правожгълникъ, е отпечатано със сухъ печатъ „Алексинацъ“. Писмото до Хитова е безъ № и безъ визи на въпросните неизвестни лица.

За документа на Хитова не споменува никой никѫде и азъ се затруднявамъ да му опредѣля мястото и значението, особено следъ споменатия къмъ 3 VII.

До Главния войвода
Панайотъ Хитовъ.

Поради бързото разширяване на въстанието въ България, за да може по-леко да се държи връзка между единичните въстанали чети и за по-голѣмъ надзоръ надъ тѣхните действия, нужно е ржководството на въстанието да се съсрѣдоточи въ ржцетъ на способни хора, известни и слушани отъ народа. Ржководенъ отъ тѣзи мисли, азъ ви наименувамъ „главенъ воевода“ и ви препоръчвамъ да се заемете сериозно [не се чете, б. С.] освобождението да стане бързо, като ви довеждамъ до знание, че четитъ оставатъ подъ мое върховно началство и че тѣ ще се управляватъ главно по мои указания.

Юлий 1876 г.

Главнокомандващъ
Моравската войска
Генералъ Черняевъ.

Този документъ се пази въ Арх. Н. Б. подъ № 9403. Трѣбва да се предполага, че това е въ критическия периодъ на операциите, когато сърбитъ отстѫпватъ и става нужда да се направи опитъ да се разбунтуватъ българитъ, та да се облекчи срѣбската войска. За подобно предположение говори и издадената отъ ген. Черняева презъ юлий (пакъ безъ означение деня) прокламация къмъ бълг. народъ за въстание. Тази прокламация е била отпечатана въ много екземпляри и донесена въ Княжевацъ и Зайчаръ отъ Алексинацъ, за да бѫде дадена на бълг. доброволци, които да я отнесатъ и разпространятъ въ България. Прокламацията е печатана на стр. 26 отъ брошурата на Глиша Марковичъ „Дневник Српско-бугарских доброволца на Тимоку 1876 г.“ и у С. Груичъ (гл. сп. „Ратник“ 1892 г., стр. 467—9). Свѣрзването на тия два документа по време ми се натрапва отъ еднаквия имъ тонъ и лъжливо съдѣржание.